

Тернина (1935)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Немов метелик полум'яний,
на кущ тернини сонце сіло.
У твої очі синьо-тьмяні
дивлюсь натхненно і несміло.

Коли нас ніч розділить сонних,
серця заб'ються в нас окремо,
щербатий місяць снами томить,
чарує мертво і зелено.
Та не лякайся, моя люба,
спокійно тої жди хвилини,
коли коханням день окрилить,
коли весна на кущ тернини
метелик сонця знов пришпилить.

29 березня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/ternyna